

بهبود صنعت قند و شکر در انتظار تصمیمات دولتی

در نقاط مختلف جهان و نسبت به شرایط آب و هوایی و امکانات طبیعی از دو محصول نیشکر و چغندر قند، شکر استحصال می شود. مهمترین بخش های تامین کننده ورودی های صنعت قند و شکر بخش کشاورزی (مواد اولیه چغندر قند، نیشکر)، بخش صنعت (تجهیزات سرمایه ای)، بخش نفت (بخش انرژی) و بخش حمل و نقل است. بر اساس آمارهای انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ایران، ظرفیت سالیانه تولیدی در کشور در مجموع حدود ۲,۵ میلیون تن است که تاکنون بیشترین تولید کل حدود ۱,۵ میلیون تن در کشور بوده است. مصرف سالیانه قند کشور در ایران حدود ۲,۲ میلیون تن است. بنابراین نیاز ۷۰۰ هزار تنی به واردات وجود دارد و در صورت فراهم بودن زیرساخت های تولید شرکت های تولید کننده قند و شکر می توانند تناژ تولید و فروش خود را افزایش دهند. مهمترین نهاده های تولید قند و شکر چغندر قند و نیشکر است. بنابراین صنعت قند و شکر وابستگی شدیدی به بخش کشاورزی دارد و اثرات عوامل موثر در زراعت این محصولات مستقیماً به صنعت منعکس خواهد شد. بیشترین میزان تولید شکر در سال ۸۴ معادل ۱۲۵۸ هزار تن بوده است. در همین سال واردات نیز رکورد افزایش خود را شکسته و به رقم ۲ میلیون تن شکر رسید که از مهمترین دلایل آن میتوان به کاهش تعرفه واردات از ۱۵۰ به ۵۰ درصد را بیان کرد. همین موضوعات باعث شد که در سال های بعد از ۱۳۸۴ سطح زیر کشت چغندر قند به علت عدم توانایی تولید و فروش شرکت های داخلی کاهش چشمگیری داشته باشد. اخیراً مجری طرح چغندر قند و نیشکر وزارت جهاد کشاورزی پیش بینی تولید ۱,۶ میلیون تن شکر در سال جاری و همچنین افزایش ۶۴ درصدی تحویل چغندر قند به کشاورزان را داشته است. همچنین سطح زیر کشت پاییزه در سال گذشته ۶۳۰۰ هکتار بوده که امسال تاکنون به ۸۵۰۰ هکتار رسیده است. البته طبق پیش بینی کشت پاییزه بیش از ۱۲ هزار هکتاری مورد نظر است که با توجه به استقبال کشاورزان پیش بینی می شود به این ارقام دست پیدا کرد. دولت طرح اقتصاد مقاومتی شکر را در نظر دارد اجرایی کند. براساس این طرح خوداتکایی ۹۵ درصدی تا افاق ۱۴۰۴ قابل دسترسی است. با توجه به این موضوعات اخیراً گروه قند و شکر مورد توجه بازار قرار گرفت و در صورت اجرایی شدن برنامه های موجود برای این صنعت، بهبود اوضاع شرکت های تولید کننده قند و شکر دور از انتظار نیست.

کارگزاری پگاه یاوران نوین